Sigurgr. Jónsson:

Norðurlandaferð 1960.

Árið 1960. hinn 17. april, sem er sunnudagur -páskadagur-, kl. 10.08 f. h. byrjuðum við hjónin ferð okkar til Norðurlandanna með flugvjel frá Hoftleiðum - Edda.

Veðri er svo farið, að rigning er á og lágrskýjaðir. Sjer því ekkert til fjalla, og aðins niður til jarðar suðurfyrir Hafnarfjörð. Eftir það er allt í poku. Eftir klukkutíma flug erum við komin uppúr pokunni og er þá út að sjá eins og um há vetur. Snjóbreiða allt um kring, gjár og tindar, og ljett skýjaður himinn yfir. Kl. 12 fór að grisja í gegnum pokuna niður til sjávar. Hvítir öldutoppar sánst hjer og hvar. Flugkraði er tatinn 220 mílur, flughöð um 7000 fet. Kl. 12,30 er aftur komin poka, og þá er nokkur hreifing á vjelinni. Lenni er flökust - við erum að ende að borða. Flugið yfir S. Noreg nálogt Stavanger. Eftir 6 tíma flug er lent í Gautaborg. Þar er stöðvar í ca 40 mín., drukkið kaffi. Síðan er ferðinni haldið áfram til Hafnar og lent á kastrúpvelli þar tók á móti okkur Guðrún Eiríksdóttir frá Sandhangum - systurdóttir hennar. Tók hinn bil fyrir okkur inn í bæjinn og heim til hennar

en fær enum við fyrsta nóttina.
Landnyplagvöllur hinum fyrir kjörið sem hvíl
vistild, enda um hinum um við fæinn skóla
í heimi. Það sem fyrst vekur athygli við
það að alt um í heimum eru hinar hreinu
götur, alls staðar og hellulagt.

18. apríl. Bjart og fagurt. Hiti +11° um miðjan dag.
Eg fór út í morgun og reyndi að þreifa mig
áfram eftir götunum hjer í nágrenninu. Í hvíla-
vík lék jeg fót í húsi og fór fast inn. Fyrir mjer
var hann sem hugði líkist, og hafði hjálpsemi
fæinn um mína skíði af fæi sem jeg hafði.
Eg áttaði mig að jeg hafði fæi hvíla vilt, hafði
de er forhert og ómögulegt.
Eftir hádegi fórum við út með Eudrúnu. Hún
í Þjóðminjasafnið og skoðuðum fornáldina
- hugsunin skiptir til að skoða mikið í einu -
Síðan fórum við í hringana Nýtorg 17 og drukkum
fast kaffi (Café Elegant A Torbar)
Eftir það var tekinn strætisvagn (Bus) og fórum
til frú Clark - Raadmand Steinke Allé 29 II
fremst hjemme - fær er hún og Kristín hvíldar
dóttir fæirra. Þetta hjemme við kl. 5, hvíld
hvíldumst og drukkum við hinar elskuleg-
legustu móttökur til kl. 11. Frú Clark spilaði
á píanó (78 ára) og færa sína við hjón-
unum fyrsta hjemið á safnið. Þetta hjóst og
heyrist vel, en betra er að fólk sjé ekki
hvað við skóp ef það á að hjálpa fær.
Spurning um tíðina til kaffi - en 20 mínútur.
og kostaði jeg ekkert í ferðalaginu.

19. apríl. Bjart og fagurt - mikið í loftið.
Fimmaf dagi fórum við líkist, en eftir
hádegisverð fórum við Eudrúnu ut til
De Danske Diakoniers Fællesinnkaup-
Vordingborggade 18 fengað kaffi jeg með-
mælabjóð frá Erjetar Símonarsyni til
Dir G. Raadh, sem reynduist mjög hinn
elskulegasti maður. Þar skoðuðu hjemdar alls
skrifstofurnar sem fyrirtækið hefur færa
og hún var samið um það við fyrirtæki hvenær
kl. 9 í fyrramálið til að skoða mjólkur-
búið o. fl.
Jú, í morgun fór jeg í bankann að skipta
ferðatékkum, sem jeg hef í skotlingspund
skiptir jeg 5£ og fékk 96.22 d. kr. Þau
það minnst fyrsta sinn. Þaðan að fór hefur
Eudrúnu greiddi kostnaðinn. Eftir þetta

fór jeg í búðir og keypti rjóma, brauð, konak og kökulitur. Jeg er ekki ákveðinn í málinu - hefur svo mikið af fínu sem jeg vinsamlegast vil biðja að leyfa glatist. Jeg hef ekki þorað að taka dönsku í 25 ár. Enn jeg vona að geðtæ rifjist upp. Jeg skil ekki eins vel og áður, og jeg er líklega of hræddur á síðari lið orða.

Síðdegis fórum við bræðurnir, og að hvorum öðrum ólöstuðum, tók jeg á leigu herbergi í hótel Íslands - Gade 13 - hjá frú Thorlacius - eigatæ hótels. með hjónaherbergi, á 16 kr. d. á dag og morgunmat við vorum hjer á meðan við stönsuðum í höfn.

Svo var ekkert beðið í hvíldarskyni til Íslendinga hjónin, Steinunn og Þórður Þórðarson Nordfjordhavnsgade 31 I t.v., bæði komin undir áttrætt. Hún var ættuð úr Hvítársíðu fædd Guðrún Guðmundsdóttir. Hún sagði Guðrúnu að hún ætlaði að bjóða öllum Íslendingum nærstöddum og sjúklingunum. Þetta drukkum 14 manns hvítvínsglas. Síðast mjer mjög ánægjulegur andi ríkja á þessum stað. hjá þessu góða fólkinu og það fróðlegt. —

Hjónin sögðu okkur frá íslenskum rauðum frá stríðsárunum. þrjóst fjöll mörg við fjörð Þórðarson Nordfjordhavnsgade 31 I t.v., bæði komin undir áttrætt. Hún var ættuð úr Hvítársíðu fædd Guðrún Guðmundsdóttir. Hún sagði Guðrúnu að hún ætlaði að bjóða öllum Íslendingum nærstöddum og sjúklingunum. Þetta drukkum 14 manns hvítvínsglas. Síðast mjer mjög ánægjulegur andi ríkja á þessum stað. hjá þessu góða fólkinu og það fróðlegt. —

Hjónin sögðu okkur frá íslenskum rauðum frá stríðsárunum. þrjóst fjöll mörg við fjörð

dagsins að á unglingsárum töluðum við öll hús fyrir hvorugkyn til skiptis. Þórður sagði: „Það er ekkert orðið merkilegt fyrir Íslendinga að koma hingað á svoleiðis fyrir sem var fyrir vorum ung. Þegar maður fer til með ungum Íslendingum að byrja þeim eitt sinn að segja þeir „Já komum hingað, jeg ætla á bíó" "

20. apríl. Bjart. Hæst. +15°. Mikil umferð í loftinu. Í framhaldi af því sem sagt var í gær um viðtal mitt við Dir. G. Lund hjá D.D.D.A.F. kom í morgun kl. 9 blaðamaður frá Politiken (yfirblaðamaður?), Hansen að nafni, og fór með okkur í bíl hringinn um á Sjálandi og það var raunar leyfa ekki af mörg undanfarin sem okkur var boðið upp á. Er það í raun löng saga ef jeg myndi það allt, en fyrir miður skrifaði jeg ekki niður jafnóðum og lagaði fyrir flestum staðarnöfnum.

Ekið var um Hróarskeldu veg og í gegn um fagran bæ. Fallið mið heita samfelld byggð og verður helst ekki unnt hvar bæjarmörkin liggja fyrr en komið er út á sjálft þjóðveginn sunnar og beygt inn á Kaupmannahöfn. Hróarskeldu vegur, hraðakstur, bílaumferð mikil og akreinar, en ekki fyrir

Hróarskeldubúar voru kallaðir, að

(í tímotekund)

kem lengra en ekkí fór þó leyggðinnað
skrjálask og kendakýrin að mína ráðaki
íl þess nú fara fljótt yfir kýrnar
skemsað nú frama mjólkurkú, sem mjer
skilst áðrje mjög framarleya og fullkomið
færa ú okkur fyrjum leiðbeinendur og
lærjað - rannsóknarstofu og undað á skrif-
stofumi. Mjólkurkú þetta lék á milli 14 milj
kg. mjólk s.l. ár og keypti kýrjar af 6 öðrum
mjólkurkúm og nýtna af álíka morgum
og kemur sumt af þessu lengt að.
Það sem fyrna vakki athygli mína var
meðferðin á ostinum. Ostmótin eru úr
viðfríu skíli og osturinn er strax settur í
loftkældarumbúðir, látinn í hýrsemi inn
á geymslur með viðeigandi kitahtjí og
ekki snert við honum meira - engin vinna
við þvott eða annað þesslíkt.
Hýrsunum er skipað upp og vörugeymslu
lyftan á gúmíhjólum dettur skírann skipa
á sínu og fyrir til og á milli loða eftir
þörfum. Þó er jeg mínderlega minnu
við þróttum til ráðu. Vjel með 6 hnífum
tekíst eða skar ostinn í 1/2 kg. bita og
svo vonu skúlkur sem settu bitana á

„bellofan" umbúðir með vörumerkí og
verði. Mjög myndarlegt.
Þú gekk kunjörþókkunum mjög vel - jeg kelk
120 punkta á mínútu - 4 skúlkur löfðu fleiri
við að gera að taka punktana frá og leggja
þá niður í kassa, sem svo var renkum í
kæli. Allt var þetta mjög aðlaðandi.
Sumvigtunin er orðin af kitil og er verið að
gera tæki skírri viðbótarbyggingu. Þar í
m. a. að koma kúsþvottkerjel.
Jeg keypti kúnd kondum voru borgað.
Það er dálítið örðugt fyrir ókunnuga að
átta sig á þessu, það er í svo mörgum
liðum. Tún í skrifstofunni var mjer
sýndir mánaðarreikningar mjólkurbænda,
sem sýndi dagsmjólk, fitu og
fitueiningar eftir viktun. Fyrir fitueiningu
er greitt, einn og ákveðið 7.13 aurar, en fitan
var frá 4.75 - 5.5 %. Svo var einhver undan
rennureikningur sem jeg ekki kostnaði
alveg á mig. Skildist þó að á 95 % mjólkur
væri greitt hvo hallað undanrennuverð 15 aur, og
að það kæmi svo út verð á kúmi til bænda.
Mjer líkaði að sjá gæja hvar borgað er fluku
að líkum, en hugði að við líkskýra okkar,

(Dagur sem vekur hugsanir)

Hansen, en ek að mjólkurbúið aldrei
rjómann og mjörð sem það kaupir.
- Jæssa er ekki í veldskrum jólunum
í sínum. Köyðu það veldi úti á salak.
- Nei en ekki skið um langann veg
mörg farg og ísná umbúnað, búðaleg
jærnsins sem jeg uná var við.
Stund í hlíði á reisulegum búnaðar.
Heimilisins var sjáanlega fyrirfram
undirbúin fyrir ikt komu minnar
sem heiðu aldrei velkomin, köyðu
kaffið dikkið en heimilisfólkið hið minn
hvort við ættum að hoppa á færi að drekka
kaffið eða að skoða okkur um úti.
Mjer kom fætti á óvart og hugði að jæssu
mjöðu fausou. „Nei, jæssa egið fyrir að
ráða" „fáið drekkum við kaffið fyrst sagði
jeg".

Jæssa kemur við inn í mjög rúmgóð
búsalagnni. Fyrir drengir, ca. 7-12 ár - silki
með náms bókum. Undir borðum var sjálfið um
verðlag og búskap. Mjög ódýrt er að fá
starfsfólk. Karlmannskaup er upp í 700 kr á
mánuði. Jæssa fiskaði jeg úkveðið svar við
spurningunni: Hvað fá bændur fyrir mjólk.
„Síðasta ár fengum við 42 og 43 aura, núað
við 4½ fyrir. Mörg mjólkurbú greiða minna
eða niður í 35 aura á kíló. Smjörverð í Engl.
röðun mestu um hvað við fáum. Mjólkursala
til borgarna hjálpar mikið undir með samn
mjólkurbúunum. Hollendingar eru okkar
erfiðustu keppinautar í England." Jeg hafði
að spilla kje í aðalatriðum það sem hann sagði.
Jarðar upp var skáðið tók frúin hann og sýndi
mjer með kjer um allu íbúðina - og ek í
geymsluhúsin - en bóndi tók okkur Hansen
með kjer út um gripahúsin og akra.
Jeg fjell alveg í stafi jæssa jeg sá kýrnar.
Mín gruna ði ekki slíka fyrirmyndargripi,
600 kg. lifandi vigt. Dagsmjólk varðveg gela
verið 30 kg. í marga mánuði. Hey virðist ekki
vera hil. jæssa jeg spurði bónda eftir færi hann
hann að síðasta sumar hefði verið erfitt
(þurkar) og að hey væru þar af leiðandi lítil.
Húsum er skipt: Hálmur, kúrsað ríftaðal og
þykkvirfur - einhverntegin niðurrifnar - röfur
og kjarnfóður - sem er að mestu leyti búa
unnið heima. Kjarnfóðurgjöf er upp í 9 kg.
Röfurnar eru geymdar í kúm utan við
fjósið, hálmi og mold ríkt yfir. Í kjeg

vida svona byngi, sem búid var ad opna
í annan edann. Gerdi bóndi lítid úr
því ad por skemmdust.
Kálvar eru allir aldir upp, eitthvad
sellt 6 mánada (alikálfar) en mest 1½ árs
pá eru nautin ordin stórir slápar og vigta
500 kg. lifandi. Seldir á fóti á 3 kr.
pr. kg. = 1500 d. kr. = 8000-9000 ísl. Jeg bjóst
vid ad okkur pokti pette gód sala. 300-400
hænsni voru parna.
Svo gengum vid út um tún og akra.
Adeins ¼ af landareiginni er med grasi
pad var gísid. Smári á ad vera inn á milli
en hans gætti sáralítid. Jördin lídur
af purki og pette eru líka talin áhrif
purkanna í fyrrasumar.
Í akrana var sád fyrir 3-4 vikum og
er kornid ad koma upp - sumstadar
slær lit á akrana.
Jeg hafdi veitt því athygli um daginn
ad vida var verid ad valta (járn valtar med
gadda hringjum) og skildi jeg varla
hverju pette sætti. Spurdi mi um
petta. Jú, í moldinni eru smá steinar.
Med völtunnimi er peim prist nidur

í moldina, annars lendir pette í vjelum
pegar slegid er og veldur skada. Moldin
líkist ekki ad neinu legti Íslenskri
mold. pette er leir klessa grálit, og sennilega
svört pegar hún blotnar. Handstord pessa
bylis er 150 tunnur. Mjólkurkyr eru 40.
Hjer sjást hverzi girdingar nema rafgiord
um bletti, sem beittir eru.
Áburdur á tún er 300 kg. á ha. Kalksalt-
pjetur, 200 kg. súp. og 100 kali. Búfjáráburdur
ad auki 4. hvert ár pegar plogt er upp.
- Fjöldi svína var á bili pessu. Bóndi
kaupir grísi en hefur ekki giltur. Fódrid
er undanrenna og mjel og einhver ant-
skoti, sem hann kalladi fisk. Svart mank
í mörgum tunnum. Verdur ligt af manni
sagdi hann. Og ekki má gefa pad rjett
fyrir slátrun.
Í umtali er ad fara ad rokta hjer mais og er
veridid ad reyna ad kynbota hann, midad vid
loftslagid hjer.
Ekki kemur til mála ad nota hesta til
vinnu á sveitabojum.
Vid kvoddum mi pette ágæta folk, en
skömm er pad ad jeg skrifadi ekki

niður nöfnin og tapað því nafni á býli og bónda. En þegar við ókum burt sagði Hansen mjer að þetta væri viðurkendur dugnaðar maður, formaður síns mjólkurbús o. fl. — — —

Það fjell niður í frásögunni að eftir að við kvöddum Irma mjólkurbú bauð Hansen uppá miðdagsmat á mjög fínum stað, Hótel Canno í Ringsted. — —

Inn til kaupmannahafnar var ekið um Kogivejen 2, en það er á ströndinni við Eystrasalt, og sást til ~~[illegible]~~ Bornholm?

Vegirnir. Þvílíkir vegir. Hansen ók á 80-100-120 km. ~~[illegible]~~. Það var ekki fyrr en billinn var komin á 90 km. að vart varð við ójöfnur í vegi. Heim komum við kl. 5½ og kvöddum þennan ágota mann sem bónin var að ogda heilum degi og fjármunum í það að sýna okkur inn í það besta og fegursta í Dönskum landbúnaði. Verð jeg ofinlega þakklátur fyrir þennann dag á vegum D.D.M.F. —

Og þá hef jeg sjeð Dönskt land. Allann Laginn ~~[illegible]~~ hljómaði í huga mínum ljóðlínan: „með hoð og dal það öldótt vi". Samfeldur akur. Trje við bæi og með vegum (Einstökustað skógarbelti) og á landamerkjum. Jeg hirme að hafa ekki sjeð þetta fyrr. — —

Þegar heim kom hittum við frú Klerk og þor fronkur. Frú Klerk var úttheað leið. Hafði otlað að ná í okkur — einhver misskilningur. En þegar jeg svo fór að seja henni frá ferðinni og að jeg hefði skoðað Irma mjólkurbú, þá sagði hún, og virtist undrandi: „Hvernig komst þú þar inn? Þetta er sýnt fínustu gestum frá Frakklandi, Englandi og Ameríku".

Um kvöldið skoðuðum við járnbrautarstöðina — þvílíkur geymur — drukkum kaffi í Lidó, skoðuðum í búðarglugga og horfðum á umferðina á ráðhústorgi og víðar.

21. apríl — Fyrsti sumardagur.

Ljettskýjað og bjart. VNV rok.

Hvíldum okkur framundir kvöld. Fórum þá títilsháttar í búðir. Jeg held að verðmunur og heima sje ekki mikill.

Um kvöldið fórum við á Íslendinga

mót í Studentanes kunstforening.
Fjen Einar Guðmunsen talaði. Mintist
á örðuglicka fæðra okkar, lufis og lungar
annarsvegar, en lélegandi loftslag og fram-
fari líkamsvegar — sem hann elskaði vildi líta
fyrir skörrj hvönn. En fað er eitthvað að.
Við þurfum að gera kröfur til sjálfra okkar,
rjetta hver öðrum hönd, hegna undum
saman jafnaðarlega.
Magnús Hjaran talaði um líkamsæfingum og
handriting. Líkamsfyrir sig gott, en hann
var með vinir.
Þar næst kvæði Magnús Jónasen. Fjallar
röddd og söngvarinn ágætur, en kalurinn
of lítill. — Dans.
Ólafur Hallderssen frá Lóni skjörnaði
fratna lítið jeg fyrir mín. Þorfinn
Kristjánsen prentara. Hann var rit-
stjóri Austurlands 1915–17.
frá hitti jeg Dengan frá Belfast.
Ríst að verða. Kemur frá mínis til
Dr. B. T.
Þeg ar við komum heim kl. 1 fór fyrir
skeyti frá Þeyrs: kem fyrramálið kl.
11.

22. April. Skuldastonnen allan dagin.
Virðist hafa gert snjóskúr í morgun.
Klukkan 9½ í morgun fórum við Emma inn af
stað og fórum í sporvagni og skiftum yfir í „Oslo"
og vorum komin sið á flugvöll nokkru fyrir kl. 11.
Kl. 11 lenti vjelin frá Hafflíðum og litlu
síðar kom Hegtor, Gíslabald, Hilbert og
Fallez, sirs og kóm á undan til.
Tókum við hvor leigubíl heim. Fórum síðan út
og borðuðum á „Skóheli".
Eudrine kom heim frá sinni um kl. 2 og skömmu
síðar fórum við út, fyrst á miluerksýningu
hjá manninum hennar Eudrinar sinnar hjá, prófessor
Hyseby
hún kynningu fæsir fangelsi að skrifa langt mál.
Maður fæsir mun vera alveg einskæður í
veröldinni, og einhverntíma verða myndir
hans mjög verðmætar. Hans eginn andlit
er „andlit" í hvers að leita öllum myndunum
og allar eru þær í sama dúr. það er: þjáningin,
sorgin og kvölin. Hann er sorgarinnar og
kvalarinnar barn. Allar hans myndirnar í
mildum dökkum lit. Uppsinn mynd er
ein og önnur frá Paradís — kvistur og vöfnu

Gleðinnar, lífsins, verðus hverzi vart.
Í nokkrum myndanna eru dýr, en alstöðar
í kvöld kyrrð, hvíldarstöðu og tákna þá
þakklotið, bonina. Sorgin er hið ráðandi
lífsviðhorf.
Margar Kristsmyndir. Mjer virtist
þar tákna huzsunina: „Mitt riki er
ekki af þessum heimi". — — —
Fórum í dýragarðinn. Náttúrleza er
þetta fröðlezt, en jeg fann til með dýrunum.
Eftir það fórum við í heimsóku til „Stínu
frá Fljótshólum" – var einu sinni hjá okkur.
Kristín er ekkja, heilsubilað, á 2 dotur,
giftar, önnur í Rv. Býr í áðtum húsa-
kynnum og vel búnum að húsgögnum.
Þarna fenzum við hinar ágotustu vid-
tökur. Dóttir og tengdasonur komu og
sýndu okkur kvikmynd frá Íslandsferð
1958 – og frá Kaupmannahöfn.
Á Íslandsmyndinni sást hvað ~~ísland~~
útlendingar mete á Íslandi. Þar var
eingöngu landslag, hverir, fossar, vatns-
föll, sólarlag – hús enzin, nema gamlir
kofar. – –
Komum heim kl. 12. Og nú sefur tennar

hjá mjer á Karl. Jóhannsgade 13.

23. apríl. Heldur hogara veður.
Vorum í búðum að versla. Komum í „Heilag-
anda kirkja. Grfitt fólk. Kirkjan
mjög falleg – all, gillt, málverk og styttur.
Vorum hjá frú Klerk í kvöld.

24. apríl – sunnudagur.
Hrund Vernhardsdóttir kom til okkar
snemma í morgun með báða drengina
og var hjá okkur (íbúð Endrúnar) til
kl. 3, og fórum við ekkert út á meðan.
Hrund virðist ekki líða vel, leiðist, og
einhver óánægja við tengdaföðurinn, en
þau eru í hans íbúð og hafa ekki mátt eða
getað tekið heim mitt af sínum farangri
frá þui að þau komu í des. frá Íslandi.
Er farangurinn geymdur í vörugeymsl-
niðus við höfn.
Þau eru að reyna að fá íbúð, og til máli
kemur að fara til Ísl. aftur.
Drengirnir eru efnilegir, en sá yngri
er lasinn.
Síðdegis fórum við sno út og til

mots við frú Klerk og þar frænkur. og mattumst á Hótel Europa.
Þetta er dýrt og fínt hótel. Húsið er 17 hæðir, og fórum við í lyftu efst upp. Þarna er geisilega víðsýnt. Svalir allt umkring húsið og sjer yfir alla borgina og langt, langt út í kring eftir því sem skigni er - en hjer mun oft vera móða í lofti.
Sástnjög vel til ~~Svípjóðar~~. Bornhólm
Tegjinlega er kaupmannahöfn ekki fallegt, hjeðan að sjá. Þetta er samfeld húsapyrping með raudum eða dökkum pökum, og einstaka eir-grøn pökk. Hjer og hvar hefja stórbyggingar sig uppúr umhverfinu, og ~~kirk~~ kirkjur eru um alt.
Hjer við fotur okkar er „Sydhavnen" og Flandsbryggja. Þar sjáum við m.a. Gullfoss.
Þetta er örmjótt sund eða renna, og þarna sem við erum eru 2 brýr með stuttu millibili yfir. Þegar við gengum yfir var ekki annað að sjá en þetta var malbikaður vegur, en nú horfðum við á það að þegar skip nálgast fer

hluti af brúni að littas - kemur upp eins og opin sperra —/\—
Að sjálfsögðu stöðvast öll umferð á meðan og var það löng lest bíla, sporvagna og hjólreiðamanna sem rann af stað þegar brúin var komin í samt lag. Jeg sá mann í turni til hliðar við brúna sem virtist stjórna þessu.
- Nú kvöddum við þar systur og fengum okkur smurtbrauð, te og súkkulaði á ödrum stað - Brönnum.
Klukkan 8 fórum við í konungleguleikhúsið og sáum Toska. Þarna kom „Stine frá Fljótshólum" til móts við okkur.
Efni söngleiks þessa er andstyggilegt, en söngur Stefáns Íslandi og Dorothy Larsen (Toska) var ágætur.
Leikhúsgestir virtust heldur þumbaralegir, en þetta var vel sótt.
En leikhúsið. Þvílíkur íburður og skraut, myndastyttur og málverk.
Krystalsljósakrónur hreint um allt og í salnum eru súlur og handrið með gullskreitingum. Yfir konungsstúku er gilt kóróna. Í loftinu eru mörg

málverk - guðamyndir - dásamlega
fögur.
Jeg held að hjóðburðurssje betri en í
þjóðleikhúsinu.

25. apríl. Klukkan 13.08 erum við
Lumur og Systa sest upp í fluguvjel á
Kastrúpfluguvelli - á vegum SAS - og erum
á leið til Stokkhólms. Þetta er tveggja
hreiflavjel, þrifaleg og rúmt á milli sæta.
Við fluztak sá mjög vel yfir kaupmanna-
höfn og sundinn. Fljótlega, eftir að
inn yfir Svíþjóð kom voru þoku-
bakkar á leið vjelarinnar, en þó
grisjaði öðruhvoru til jarðar og sá
í vötn og lent, en heildarmynd
fjekkst ekki.
Þegar til Stokkhólms kom sást
ágætlega yfir borgina og var það
skemtileg mynd. Borgin er byggð í
hæðóttu landi (graníklappir) með
sundum og tjörnum á milli.
Hún er því mikla ofmari en
kaupmannahöfn.
Lent var kl. 2.45. Það gekk viðstöðu-
laust að fara í gegnum tollinn, en
tók dálitla stund að fá farseðlana
skráða til brottferðar - sem áætlud
er 27. sint að kvöldi. Skiftum í banka.
Síðan fórum við með „Bús" á vegum
SAS inn til borgarinnar - um 20 min.
Þar á ferðaskrifstofu fjelagsins fórum
við að leita upplýsinga.
Við þekkjum eina konu hjer: Katrínu
frá Traðarholti, og höfðum heimilisfang
hennar en ekki sáma númir. Piltur sem
við töludum við fann það eftir mikla
leit. Höbbudum við síðan út, að sjá
fólkið, bæinn og umferðina.
Við fyrstu sýn virðist mjer að margt af
því nýrra í gatnagerð og húsagerð ~~sje~~
í Reykjavík sje sótt hingað - ráð-
húsin eru byggð í sama stíl og hjer
eru sambyggingar, en flottari í Rv.
Margar götur sem við fórum um eru
líkar Hringbraut (bara breiðari)
Fólkið er myndarlegt og vel klett, há-
vaxið en „stíft með sig"
Við sáum stórt hús - vorum að leita að
kaffistofu og sáum þarna auglýsinga

þetta reyndist að vera geysistört versl-
unarhús á mörgum hæðum og var okkur
vísað á kaffi hátt uppi. þarna genga
rúllustigar upp og niður og fórum við
um margar hæðir. Allstaðar sáum við
fullt af fólki og allskonar vörur.
Loks fundum við „barinn", en þar átti
maður að drekka standandi, svo
að við fórum út aftur.
Fyrirtæki þetta heitir Nordisk companí
og var okkur síðar sagt að þetta væri
eitthvert stæðsta og dýrasta verslunarhús
í Stokkhólmi.
Hinumegin við götuna var veitingahús
Blanch's. þar fórum við inn. þjónn
tók á móti okkur og tók föt okkar og
töskur til varðveislu – þetta mun vera
hans starf. þarna fengum við kaffi
og smurt brauð, mjög ílurðar og
matarmikið, enda dýrt – 24.85 sænskar.
Nú fór jeg að reyna sína nú er Katrínar.
Jú, þetta reyndist rjett. Frá Kaupm.h.
hafði jeg látið Katrínu vita um okkur
og bedið hana að útvega hótel.
Hafði Katrín nú tekið bíl út á flugvöll
til að taka á móti okkur, en vegna missk.
verið of snemma og verið nýlega farin
heim þegar við komum. Nú segir
Katrín: þú tekur bíl og býrð hjá okkur.
Og hjer erum við hjá þeim ágætu
hjónum – Häradsvegen 25, Stuvsta
– þetta er utan við borgina.
Þegar jeg er að skrifa þetta, kl. um og
uppúr 10, eru mæðgurnar sofnaðar og
Steinhljóð í húsinu. Sigsteen Karls-
son, maður Katrínar fer snema til
vinnu og fara þau á fætur kl. 5 – hann
er húsasmíðameistari.
Í kvöld var hjer kirt veður og +3°, en
flestar nætur kvað hafa frosið fram að
þessu. Gróður er því sem enginn.

26. apríl.
Í morgun sujáum litilsháttar, datt
miður í logni, en undir hádegi varð
þetta hæg rigning, og síðar stitti upp,
en sól sást ekki fyrr en undir kvöld.
Hjer í garðinum hjá þeim hjónum sjáum
við ikorna, litlir, brúnir á lit, með löðið
skott. Katrín gefur þeim mat, en þeir

eru matvandir - taka vel við sætu
brauði. Segir Katrín að gaman sje
að gefa þeim heilt vínarbrauð.
Þegar þeir jeta sytja þeir á aftur
fótunum og halda matnum á milli
framfóta. Feiklega liðugir og fljóti
að klifra í trjám. Sveiflasjer grein
af grein og á milli trjánna. Harðskeittir
í viðskiftum innbirðis og við fugla.
Jeta egg.
Klukkan 3 fórum við inní bæinn, og
nú hafði Katrín forystuna. Gengum
dálítinn spöl (7 mín) og tókum þar
sæti í jánbrautarlest. Þarna er þrifalegt
og hlytt. Jánbrautarstöðin í Stokkhólmi
er undir borginni og segir Systa þetta
einhverja þriflegustu neðanjarðar
stöð sem hún hefur sjeð. Hjer eru
verslanir, banki, kaffistofur o. fl.
Nú fórum við á skrifstofu SAS að
fá farseðlum okkar breytt, að burtför
færistt aftur um einn dag - til fimtud.
Síðan fór tíminn í að skoða vörur
í einu af þessum stóru verslunar
húsum sem eru á mörgum hæðum

Unnur keypti kápu og regnhlíf. en
Systa töskur og vettinga. Jeg er hlæst
á að föt sjen ekki dýr. Aftur virðist
hótelþjónusta dýr.
Eftir lokun fengum við kaffi og brauð
á bar - þar er þetta ódyrara, maður
sækir sjálfur það sem maður vill.
Svo kom Sixten til móts við okkur
og við fórum öll á bíó. Myndin
sem við sáum þarna er búin að
ganga nærri tvö ár. Þetta er sú gerð
kvikmynda sem köllud er þrívídda
og aðeins fá hús í heiminum geta
sýnt. Hafði orðið að gera miklar breit-
ingar hjer. Myndin er í litum og
er hreint eins og maður sje sjálfur
á staðnum og með í ferðalaginu.
Efnið var Norskt skólaskip og ferð
þess til vesturheims, viðkomur á
ýmsum höfnum og ýmsu ofið inní.
Voru margar stórkostleg fallegar
myndir sem þarna var brugðið upp.
Að sýningu lokinni var borðað
á hóteli. Komum heim kl. 1½
Allt er þetta á vegum þeirra ágætu hjóna.

27. april.

Nú snjóar meira en í gor og er alhvít jörð. Hogn er, enda segir Katrín að mjög sjaldan hreyfi vind. Þó steypiregn sje, kemur alldrei dropi inn um glugga. „Jeg hef oft óskað eftir stór landsynningsrigningu" segir Katrín. Hunni leiðist. Hiti er +1°. Þegar á degin leið varð þetta rigning.

Kl. 3 fórum við út og eru boði hjónin með okkur og sýna okkur alt mögulegt, eftir því sem tími vinst til. Fórum með neðanjarðarlest og undir Melaren eða grein úr honum, sáum skipastiga (1 trappa er 50 cm.) og var skip að fara þar niður. Þarna lyftist brú eins og við ádur sáum í Kaupmannahöfn og jeg lýsti þar. Fórum um elsta bojarhlutann, og í þrengstu götunni rak jeg samtímis olubogana í húsveggina beggjavegna við götuna. Í þessum bojarhluta er ein dýrasta verslunargatan og er bílaumferd um hana ekki leyfð. x

Fórum mik í búðir að skoða, og eitt-

x Það er skutt síðan borgin átti 1700 ára afmæli.

hvað var keypt. Útstillingar í gluggum eru smekklegar og miklu hóflegri en í Höfn. Samt er vöru úrval mjög mikið og varan ekki dýr – náttúrlega eru skraut vörur geysi dýrar.

Tellarkápa, sem hunnur keypti kostar 253 kr. sænskar.

Þau hjónin fóru með okkur upp í Kongsturninn og var drukkið kaffi á 15. hæð. Þar uppi – 2 hæðum ofar – eru svalir allt í kring og sjer yfir alla borgina sem nær yfir mjög stórt svæði. Hjer og hvar eru nýtísku hús, í stíl eins og þunnur stafli af eldspítustokkum, allt beinar línur, og held jeg að host sjen hús alþýðutryggingarna og skattheimtuhúsið. Þau munu vera fest að 30 hæðir.

Verkamaður fær um 1000 kr. á mánuði og getur keypt Volvo, 65 hestafla, fyrir árskaupið. Almennir skattar eru um 25 % – einhleypingar um 30 % – og innheimtast jafnóðum.

Viða sá jeg geymsluskíli fyrir timtur, reiðhjól og annað þesshetta. Þetta er

Volfsbíler eru með 5 ára ábyrgð. Vorkswagen kostar 9000.

tiltölulega flatt þak á stöfum - TT - engin
klöðning á hliðum. Þetta dugir hjer, en
vori gagnslaust heima (hjer rignir í lagni)
Viða sá jeg breitt segl yfir timbur. Sixten
segir þá regna að forða timbri frá bleytu.
Timbur er flokkað í 5 goðaflokka. 3. flokkur
er notaður í stillansa - lakara timbur er
ekki leyft að nota vegna þess hvað mikið
er í því af kvistum - Jeg fór að hugsa
margt um timbrið heima.

28. april.

Dimt í lofti, en birti dálítið til síðdegis.
+ 3°.
Áður en jeg fór að heiman bað jeg Gísla
Kristjánsson að koma mjer í samband við
eitthvað sem snerti landbúnað, bæði í
Danmörku og Svíþjóð. Gaf hann mjer
heimilisfang - Landbrukforbundet.
Klara Ø Kirkogatan 12 - og jeg gaf honum
heimisfang katrínar. Svo hafði Gísli
skrifað á báða þessa staði og beðið um
að þau hefðu samband og undirbyggjen
ferð út í sveit. Var Sixten búinn að
gangja í gegnum þetta.
Klukkan 9½ kom hjer maður frá þessari
skrifstofu, Clas Thomér, með bíl og bauð
okkur út í þessu skini. Reyndist hann
hinn fróðasti og skemmtilegasti maður.
Var ekið um langann veg og okkur sýndir
tveir sveitabæjir - stór og lítill.
Katrín fór með okkur.
Landið, sem við ókum um er hæðótt,
og eru hæðirnar grittar og klappir, allt
skógivaxið. Inn á milli eru akrar

Segir Thomés að á þessu svæði muni 75 % af landinu vera skógivaxið og skógarlönd er stór hluti í afskekktum fjöllum, en vöxtur annars er hægur, er annar stærsti hindrunin í útbreiðslu skóga - næst á eftir mólendi (gróður?)

Fyrri hluta sumars var ég heima á búinu Bränninge Gård í Södertälje. Eigandi er Ing. Baltzar Lundström. Ráðsmaður Paul Höglund. Ræktuð 150 ha. Alls 655 ha. Skógur gisinn stór - 8 km. á lengd. Engjarnar eru ekki hirtar, en ráðsmaður lét á móti okkur - uppeldinum, virðul. og settlegur miðaldramaður. Bauð hann okkur fyrst inn á skrifstofu og borgaði þar í allöngu máli kaup staðarins alla frá fari á 16. öld. Afhenti okkur prentaða bókling um sögu alt. Eigin upptök, 150 ha. síðan var gengið um fjós. 4 fjósi voru fóðruð ábyggilt hross allt er ringsett - gangskiptarnar 1.5 m. - og, að engin milligerð er á milli básana. Gangur hálfur er steinn. Fyrsta mánuðinn eru fóðr einn í stíu, sem er 1.8 x 1.1 m., síðan fara skiptast á kálfurnir fjölgandi í hverri stíu. Fjósið er allfullkomið. Engi.

hvíastofninn er blandaður að 1/3 við Ensket hvítakyn og er stutt síðan að farið var frá Engl. 2 kýr og 1 naut af hreinum stofni til þess að endurnýja blöndunina. Kýrnar eru dumbrauðar, legrandar, og skilst mér að hjer sje aðaláherslan lögð á að ala upp og selja kynbótagripi. Nautið, 10 ára, talið besta naut landsins. Dætur þess skila 1000 kg. meiri mjólk en mæðurnar. Hæsta naut sem hjeðan hefur verið selt fór á 20.000 sænskar kr. Nokkur á 15 - 18 þús. Skýrsluhald er ónýtt og not aftur undir aldamótin 1900. Kýrnar eru 65, mjólkaðar og mjólkuðu 5133 kg með 4.2 % fitu. Jeg náði ekki tölum um fóður, en mjer virtist þær fá ákaf. Allir gripir liggja á hálmdýngju. Í uppeldi skildist mjer eru um eða yfir 100. Fóðrið er flutt inn í fjós í skömmu hössum sem hanga í sporöskjulaunum. Hey er á loftinu (hnöðr, gröfð, en gott) við enda fjóssins er þresking, hálmgeymsla og fæðisbúrar. Tvær vatnsgeymslukúrar, 5 x 8 m. Vatnsgeymir var ágætt. Ferja hingað vatni í 250 l. dunkum.

fjósið er allfullkomið. engi.

Alfalaxel myalkjötsel, 7 kúsins, viðfrítt skíð. kalis skungið í kríun og augýst.
4 menn vinna í fjósi. Tímakaup um 4 kr.
Fjölskyldumenn, hafa kýr ókeypis 2 herb. og eldhús, hreyn ónotuð húsakinja. Jarðyrkja ríkum samvarfni og hitgarfni.
Tveir menn vinna í skógi allan veturinn.
Að sumrinu er einhverja hætt við hitað vinna á öðrum. 100 tons röfur og gulrætur selt.
Konur vom 3 kosta, fiskmarkaðar - 160 am. á herðakaup. Árogamalt hreyyi er almy á vöxt við íslenskum hest. Hestarnir em hrúkaðir að uktrinum í skógunum hitað dreya hrjen að vegi. Að öðruleyti hafes hrektarinn hreyst hestinn af hólmi.
— Jeg sje að hestahald ekkar íslendinga er til skammar — að líta þessa usalinga velkast ýli umhirðulaus.
Nú var boðið upp á kaffi.
Frú Sundström og dóttir hennar í miðri ekkar glöð og ungmarleg hona — hitar em þar mörgu heylegar. Miðdeildi hússins er frá 16. öld, en viðbyggingar hil hreyya hitað em 50 ára gamlar hjer mæti engin hús áður sjeð í Íslandi einkaheimili. Líkust þetta mein

húsunum fyrir skóla. Allt her mett um góðann efnahag. Núverandi eigandi hreypti staðinn 1945.
Öfli hafði mar farið ýtt í skóg. Þar em verið að fella hrje og homa þeim á ung og ekið í burtu á híl.
Allt her hrjá þetta afbrigði ands og augnamaskan. Hjer homa fjöldi gesta og vorum við haldin fyrsta Íslendingamið.

Þá var ekið að Dalsta Eord í Eródinge, Eigandi Sven Svensson - 40 ha ræktað. Þetta er líkara fari sem við þekkjum 16 hýr, nokkrar gilter og hvínni. Íbúðarhúsin hitaðan frambyg. Í kjallara er niðurgrafinn ís alminníum. Talði að hann fryði ekki vel.
Ókunn var boðið í heimn, og er það sinna og ýti, líkt fari sem við þekkjum. Hjónin vinja dugmarleg. Eitt vinnumað. Mjólkur verð hitað búðir um 30 aur. Bensín verð 72 kr. Hveiti 28 kr.
Mjólkurbúin sækja mjólkina og er ekki greitt fyrir það sjerstaklega.
Hjer hrest í tal, að í mörkinni

Stokkhólms eru mjólkurbúin að fara
inn á þá braut að leigja bondunum
rafkælda mjólkurgeyma og sækja svo
mjólkina á tankbílum annan daginn.
Tor mjólkinni dælt á milli og mælis dælm
hvað mikþað er. Fitu og góða sýnishorn
tekið á staðnum til rannsóknar. —
Þetta var stórfróðleg ferð og gefur okkur
þódálítið yfirlit um landbúnað hjer.
Heim komum við kl. 3.
Teftir það sitjum og röbbum saman, og förum
nú að búa okkur til ferðar = til Hafnar.
Veður fór batnandi síddegis, sólskin, og komst
hitinn í 6°.
Kl. 20.30 var fengum bíll og fórn þau Katrín
og Sixten með okkur útá flugvöll.
Katrínu þekki jeg frá fornu fari að góðvild
og drengskap. Þeir eginleikar njóta sín
enkar vel hjer, fjarri ottjörðinni og því um-
hverfi sem hún altaf þráir, sveitalífinu.
Hún ber harm í hjarta af heimþrá, og hefur
tisvar farið heim á þeim 11 árum sem hún
er búin að vera hjer, en treystir sjer
topast að fara oftar vegna þess hvað
örðugt er að slíta sig frá öllu heima

aftur.
Sixten hef jeg ekki kinst áður — þó hann
hafi komið til okkar heima.
Þetta er greindur maður og og vel heima
í ákaflega mörgu — segist þó ekkert vita
um landbúnað. Hann var í siglingum í 10 ár
og hefur því mjög víða komið, bæði sem
sjómaður og smiður. Hann er ljettur í tali
og gamansamur, og „kann ráð við öllu"
sagði Katrín.
Hjer, á flugstöðinni kveðjum við nú þessa
vini okkar sem búin eru að eyða tíma
og fjármunum okkarvegna — því aldrei
fengum við að borga neitt, hvorki kaffi
nje fargjald. Jeg veit að þetta er ánýðda
frá okkar hendi, en hugga mig hinsvegar við
það að Katrínu var ánogja í því að haf
hjá sjer fólk „að heiman".
Hún sagði mjer að einusinni hefði gömul
kunningjakona sín verið viku í Stokk-
hólmi án þess að gera vart við sig, og
„jeg varð svo reið, að jeg taladi ekki við
hana þegar jeg nokkru síðar var á
ferð heima." — —
Nú er sest upyú flugvjelina, sem

af gerðinni Caravala – þrýstloftsvjel, og tekur 70 farþega, þrifalag og rúmgöð. Tveir þjónar og 2 þernur ganga um til þjónustu, en á þessari leið er ekki annað veitt en 1 glas af appelsínusafa. Það er minni titringur og minni hávaði í þessum vjelum, en hreyfilvjel. Vjelin hóf sig á loft kl. 19.50 og settist í Höfn eftir rjetten klukkutíma. Flogið var í 7.800 m hæð. Sást svo sem ekkert fyr en kom til Hafnar, og ber þó minna á ljósunum úr lofti en jeg hjelt – Hjer hefur rignt. – Okkur tókst ekki að fá hótelherbergi, og gistum við öll hjá Guðrúnu.

29. apríl.

Í dag er þurt og bjart veður. Sæmilega hlýtt.

Dagurinn fór í ráp um búðir og skrifstofur hjá Loftleiðum o. fl. Systa ætlar að fara heim á morgun og við ákváðum að fara til Noregs – Stavanger – að viku liðinni – 6. maí.

Heimsóktum Guðrúnu á minnustað í Karlottinborg og fengum að sjá íbúð próf. Risebyg. Þar eru margir fallegir listmunir, húsbúnaður og hús er í gömlum stíl.

Á dyrastaf er skrá yfir alla þá sem verið hafa húsbondur í þessum húsakynnum síðan 1745, en húsið er sagt miklu eldra.

Í kvöld vorum við í kaffi hjá Steinunni og þórði Jónssyni. Þar voru okkur sýndar skugga myndir frá Færeyjum og Noregi – alt litmyndir einkar fallegt.

Þarna drukku 14 manns kaffi að þessu sinni – sjá 19. apríl.

30. apríl.

Í dag er bjart og gott veður.
Nú er allt sem ódast að lifna, trje og runnar. Grasflatir eru ordnar grænar.
Systa fór heim í morgun, og fylgdum við Unnur henni út á flugvöll.
Frú Klerk – Gudríður – og Hóa komu líka út á völl og urðum við svo samferða aftur inn í borgina.
Jeg fór á afgreiðslu Loftleiða, að fá farseðla okkar til Noregs – Osló/Stavanger – en við lögðum þá inn í gor til stadfestingar. Ferum við komin á skrá hjá fjelaginu þann 6. maí.
Borðuðum við svo öll saman á Stephan A. Forte. Kom Gudrún þangað til okkar þegar við vorum að enda, ad borda og drakk kaffi með okkur. Síðan fórum við heim og hvíldum okkur.
Kl. 6 fórum við svo út og í heimsókn til Gudrúnar Eiríksdóttur frá Arabo, en hún var oft í Horingsstaðabjáleigu.
Gudrún Eiríksd. hafði sagt henni að við erum hjer, og þar samið um þessa heimsókn.

Við fórum með járnbrautarlest góða stund, en gengum síðasta spölinn.
Gudrún er gift dönskum manni, sem er járnsmiður – verkstjóri – og heitir K. Orye, en heimilisfangið er Højsten Abbe 5 Hvidovre.
Á þessu svoði er nýlega farið að byggja, og eru gömlu bondabýlin sem þarna voru að meiru eða minnaleyti uppistandandi en nú notuð í ödru augnamiði.
Þarna voru upphaflega byggð lítil hús, en nú er farið að byggja stærra.
K. Orye á þarna mjög snotust hús með gardi, trjám, runnum og matjurtum.
Lóðin er 600 m², eignarlóð, og eru fastarreglur um það hvernig byggja má á lóðinni – húsið á að vera 15 % af lóðarstærð, kjallari og ein hæð. Borguðu sjálvir vegina heim þau hjónin eiga þarna hið snotrasta heimili og einn dreng. Vorum við þarna í hinu besta yfirlæti til kl. 10, en þá gengu þau hjónin með okkur að járnbrautarstöðinni.

1. maí. – Sunnudagur.

Skrifað og hvílda ábærnes – leiðinda veður úti. Hádegið fórum við í Grundarfjarðarkirkjuna og hlýddum messu. Þetta er nýtt, skíð kirkja byggð sem myndarhús, og er alveg nýlega lokið að leka hana í vetrar. Kirkjan öll er hlaðin úr múrsteini, veggir, súlur, hvelfing öllum (að undanskildum raðsúlum (2) og altari – allt er múrsteinn – líka stúkur og orgelpallur. Engin altarisbrík, nýr annað skraut og er þetta fyrir hvíldarlegt hús. Kirkjugestir voru um 80 – og fór líklega fyrir þeim í þessari gegnsúkkna húsi. Við súkum innanvið miðja kirkju og hugðum þó líklega af fyrir um engt var. Kaffis prýddikun var altarisgöngu þólkið fór að gráðunni inn og það skóf í hjörum og fróðkum, prestarnir nýtt fyrir og oblátuna, sem það hjálpl hjá þeir upp yfir sig, að nýjar viðbót, hvelfi í stúku vinnu fyrir hvern einn, sem þeir neytti þess. Ekki tónaði í prestunum og ekki hyfði hann hörðum fyrir hann las blessunarorðin. Söngurinn var einraddaður, og var ekkert hvíldarlegt við neitt af þessu.

Að fundi loknu fórum við í Hólmaskóla þar var messa nýlega afstaðin, hlýtt og vistlegt inni. Kirkja þessi er byggð á 17. öld og er í henni mikið skraut og áhugavert. Altari, stjórnstóll undrum vel úr útskorið á altari og prýðikunarstól og öllu sem þar er í kring. Þetta hlýtur að hafa mikið margra manna verk og tekið mörg ár. Þarna er stjórnstóll kórsöngsstjóra og raun kórsöngur sækja kirkju. Það sína sem nýr fróðki stóki inga heima á þessum stað voru mótekur glæs myndir af görðum kórsöngum og þessa fólki.

Það er skott á milli kirkna hjá í Stöfu og líkum við en inn í sína – Norðlendingakirkja. Þetta er grónu kirkja og er allt í mannara og mjög fallegt.

Í hliðarskóla átti að fara að skíra barn og sagði kirkjuvörður okkur heimild að vera viðstödd. Við settumst frí og kom barn með ömmu sína. Með barnið voru þar nánustu. Presturinn og aðstoðarmaður sungu eitt vers á undan og fóru á eftir. Ekki líkið á hljóðfæri. Skírnarathöfnin

fór fram með sama snidi og við erum vön, og stöð statt yfir. Prestusinn var ungur, röskur maður, sem vann þetta verk með öryggi. —

Nú fórum við að hugsa um hádegismat, og til þess að breyta til fórum við í kínverskt matsöluhús. Þetta er ekki stór matsala, heldur dimm, og með kínversku flúri á veggjum og ljósakrónum — dót, sem mjer fanst að safna muni í sig ryki og skit.

Þarna eru kínverskir rjettir, eða matreiðsla að þeirra sið. Höfðum við lítið vit á að velja úr því, en fengum soðin hrísgrjón og einhverskonar bras með. Kaffi á eftir. Hrísgrjónin voru góð — eins framreidd og heima — brasið var ekkert sölgoti.

Að þessu loknu ofheðum við að fara á Thorvaldsenssafnið, en það reyndist lokað, fórum við því í Glyptotekið, sem er safn höggmynda frá elstu tímum og fram undir vora daga. Er þarna geysi markt merkilegt að sjá, og er vonlaust verk fyrir mig að reyna að lýsa því.

Hjeðan fórum við svo í Tívolí, en það var opað í dag.

Skemmti staður þessi er á stóru svoði og blóma skreytingar miklar og um morgskonar „skemmtun" að röða. Enkum er þetta áddrátterafl fyrir unglinga. Hjótt á lítið virtist mjer að 90% af því sem á boðstólum er, vera vitlegsa. Þarna er hegt að fá alskonar veitingar. Drukkum kaffi. Hljómleikar eru lijer ödruhvoru. Hjer sáum við asna og „smáhest" — á stord við vont haustfeldl — og var verið að teima þetta undir krökkum. Leit var teimd fyrir vagni, og sátu börn í. Svo eru það rennibrautir af ýmsum gerðum sem þjóta áfram við mikinn fögnuð unglinga. Spjeskeglar o.m.m. fl. Þrátt fyrir kalsa veður var troðfullt af fólki.

Kl. 6 komum við heim til frá Klerk, þá orðin gegn köld, borðuðum kvöldverð og með víni og kaffi, spjölluðum og blóum til kl. 11½, að við öll fórum saman í Tívolí að sjá staðinn upplýstum. Það er stórkostlega skemtilegt. Nú eru gosbrunnarnir í ganzi og senda vatn hátt upp allavegana upplýst, og kl. 11¾ er svo mjög stórfuglag flugeldasýning.

2. maí.
Kuldastormur – og kl. 9 og aftur um 11 hoppuðu kornjelin á pakinu hjer fyrir utan.
Við hjeldum kyrru fyrir fram yfir hádegi eða lengur. Ætluðum svo á söfn og fórum á Statens museum, sem er, að jeg held, alhlíða safn listaverka, en það reyndist þá lokað. Í garðinum þar fyrir utan eru nokkrar myndastyttur, og gáfum við okkur góðann tíma til að skoða þær.
Síðan fórum við inn á Handbruks reisbyskontór, sem er fyrirgreiðlu stofnun á vegum landbúnaðarins, til þess að leita eftir fyrirgreiðslu um ferð út á land. Í þetta fór töluverður tími, en bar engann árangur – að svo stöddu.
Þá fórum við með lest út til bæjarhlutu sem Holte heitir. Þar á járnbrautarstöðinni kom til móts við okkur Einar Cristensen, faðir Frisar. Tók hann vú forystuna og var aftur sest inn í lest og haldið til Hilleröd. Þarnar er komið út í sveit

Á akrar og tún, sem nú er alt orðið grænt. Hilleröd er stordarbær – mill 40 og 50 þús. og þarna er eitt af eldri „slotum" sem tilheyra konungsfjölskyldunni. Fedriksborg heitir það. Við gengum þar um og skoðuðum, en fengum ekki að koma inn. Kringum kastalann hefur verið grafið stordar síki, og skotraufir eru á öllum veggjum. Sagði jeg við Crisensen að miklir skattar hlitu að hafa hvílt á þjóðinni þegar þetta var byggt – á 17. öld.
Á járnbrautarstöðinni – í bakaleid – borðuðum við, og svo á heimleid komum við á útiskemmtistað sem Dyrebakken heitir. Þetta er í samastíl og Tivoli, en er talið grófara. Þarna eru skógivaxar hæðir og kvæðvara gemas að ganga þar um.
Heim komum við kl. um 12.
– Á þessu ferðalagi í dag sá jeg nautgripi á beit – sennilega kvígur. Svartskjöldóttar voru þar allar. Jeg veit ekki hvort þar liggja úti, en farið var að skyggja þegar jeg sá þar í seim sinnið.

3. maí.

Nén má telja somilegt veður, og komumst við í dag inn á Torvaldsens-safnið.

Þetta er ficknarlega mikið safn, bæði að vöxtum og gæðum. Mjög mikið er af allskonar tákronum högmyndum, gyðjur og ástagaðir. Mjer virðist það gegnum gangandi, þegar listamaðurinn er óbundin af fyrirsætu, að þá sýnir hann frítt unglingsandlit, hrukkulaust með fallega lagaðann munn og beint nef, sprengilegan líkama.

Hjeðan förum við á minjasafn kaupmanna-hafnar - gamlir munir, hurðir, lugtir, hús-búnaður, áhöld o. fl. Líkan af borginni eins og hún er talin að hafa verið 1659.

- Hjeðan förum við í Minnilunden, sem er kirkjugarður ísti í Rivangen, Hellirúp.

Þetta er talinn fegursti grafreitur í Höfn, og þarna eru m.a. minnismerki aun þá Dani sem fjellu á stríðsáremum, reist af ríkinu. Tar þarna mjög friðsælt og fallegt umhverfi.

Þegar við komum heim lágu fyrir skilaboð um að Leó Jónsson byggi á Grandhótel og vildi tala við okkur. Teftir kvöldmat förum við öll þangað út og þar var Hrund fyrir.

Leó er að koma frá Rússlandi.

Drukkum kaffi með honum.

1. hai.
Í dag má heita somilegt vedur. Gerdi
dálitla skúr um midjan daginn, hiti um +15
Um hádegid kom frú klerk og sótti okkur
til ad borda og fara út. Nú vorum vid bún
ad borda, en förum samen út. Jeg þurfti
ad fara á skrifstofu hoftbeida. Fo
ekki enþá svar um flugfar frá
Osló til Stavanger þann 6. þm.
Förum á Wivex – Stórt hótel og veitinga
sala – þikir fínt. Þangad kom
hóa og sídas Gudrún. Þarna var
drukkid kaffi og jetnas „Franskar
pönnukökur" – eitus bras.
Sídan var bídaráp.
Í kvöld förum vid í heimsokn til
Ólafs Halldórssonar frá Króki
í Gaulverjabojarhreppi.
Ólafur er lektor vid háskólann hjer
og vinnur aukþess vid Árnasafn.
Ólafur býr í bojarhlata sem Hvidarra
hiti – Annars er jeg ad komast ad
raun um þad ad þad sem í dag legu –
tali er nefnt kaupmannahöfn, þad er
mörg sjálvstöd sveitarfjelag –

komune, en kallast kaupmannahöfn og
nágrenni, eda stór. Kaupmannahöfn
Fölksflutningar eru ekki frjálsir milli
sveitarfjelaga – sveitarstjórn getur neitad
ad taka vid fólki, og skattar eru mis
háir. Í sumsveitarfjelögin hafa hópar
ríkir menn, og gera kröfu til ad inn-
flytjendur hafi vissar lágmarkstekjur.
– Kona Ólafs er Adalbjörg Pálsdóttir
frá Húsavík. Þetta var ánæjulegt kvöld.

5. Maí.

Bjart og kyrt veður. +18°. Um hádegi lagðist bláleit móða yfir allt, og sást parafleiðandi lítið út frá sjer.

– Kl. 9 lögðum við prjú afstað með lest til Hróarskeldu. Hrinjdum paðan til Jörgensens mjólkurbússtjóra (var búin að tala við hann áður og semja um heimsókn pennan dag).

Síðan gengum við til dómkirkjunnar. Elsti hluti kirkjunnar er frá 11. öld. Parna eru varðveittar jarnneskar leifar konungafólksins – í marmarakistum. og parna er í ramimi skráð saga Dana – eða snar pátturs hennar.

Vori pað mikil frodigrein að kunna skil á öllu sem parna er.

Nú kom Jörgensen og tók forustuna. Var fyrst haldið til Lindinborgkro, sem er fyrir botni Limafjardar. Pette er gamalt hús sem hefur verið notað sem veitinga staður frá fornufari og er nú bannað að breyta nokkru. Kvað ~~pettan~~ vera fjölsóttur staður að sumarlagi.

Parna borðuðum við mjög rausnarlega

Síðan ók Jörgensen með okkur dálítið um nágrennið, m.a. heim á gamlann herragard – „Slot" kalladi Jörgensen pað. Parna eru gamlar byggingar og mikið skóglendi – sjáanlega mjögfallegt.

Jörgensen taldi pett 3–4 milj. kr. virði.

Síðan var ekið heim til Jörgensen og par dvöldum við til kl. 9½ við hið besta atloti.

Jörgensen syndi okkur mjólkurbúið. Ársmjólkin er lopar 2 miljónir kg.

Auk hans vinna við pette 3 menn, drengur og skrifstofustúlka hálfum dagum.

Sem stendur borgar hann 38.6 ar. pr. 4.2 % feita mjólk – pette er hið skráða verð í Kab., og miðast við smjörverð í Engl.

Ter pette því bregtilegt frá einum mánuði til annars. Pette er nattoverð heima í hlíði hjá bondum – mjólkin er sokt til pirra, peim að kostnaðarlausu, og kemur öll inn á einum tíma, milli 7 og 8 að morgni.

Mörgum mjólkurbúsmenn gengur illa að skila pessu skráða verði. Pau sem hafa mjólkursölu til bojanna standa betur að vígi en hin, sem aðeins hafa vinnsla

vömr. „Ég lifi á skyrdósum“ sagði Jörgensen. Hann selur 5 tonn af skyri á viku – hefði selt sala dagsdaglega í Reykjavík, ef hann hefði getað keypt bíl til að flytja skyrið í þá. Í samhandi við skyrgerð Jörgensens er hvert orð sem ég vil festa á minni. Hann hefur leitað hvar hann hefur getað fengið plastumbúðir. Fékk er hvergi hægt að fá skyr í plastumbúðum, aðeins rjóma í annan endann, með hettu. Plastinn er sérstaklega gerður og skyrið fer þá beint úr rjómaskilvindunni í 1 kg. og ½ kg. dósirnar og þaðan er það flutt með hettunni inn í þvottahúsið – vatnsheldum.
Hitt er að hann hefur leitað hvar hann gæti valið sem mesta skyrið til að fylgja byggja ágúst – viðfrétt síðl.
Ég leitast að fletta hvarvetna upplýsingum á skrifstofu.
Allt er fremur ágætlega unnið.
~~Skýrslurnar~~ „Tromlu“ hefur hann líklega hvar áð vegna pappírsins, sem er hvíta. Hafði fengið hugmyndina frá Finnlandi hvítlýsingu og sömuleiðis eftir mynd þaðan. Þetta er klossað og hann er ekki ánægður með það. Selur mest allum rjómann til Hafnar og það gefur 0.34 kr. pr. kg. fituins en undanrenna.
Selur bændum undanrennu á 0.14 kr. líter og mysan á 0.04 kr. Telja bændur skyrmysu gott kálfafóður.
Benzín kostar hjer 0.90 – 0.94 kr. l. upplýsingar – fínni hjer og miðaðhjá mér það dýrara.
Tæplega hvildust ók Jörgensen með okkur allt kvöld við Finnafjörðinn. Þarna er einhver einkennilegt umhverfi, mjóar línur (langar langar línur) í landslaginu og skógarbelti inn á milli. Nú eru tún og akrar orðin grön og hjer víða á leið – sú mesta hvað ræktað áður. Íbúnaðarhættir fróðum sagði Jörgensen gera hjer mest við sig, sem hann hefur upplýsingar.
Nokkrir bændur hafa selt alla sína jörð vegna skorts á vinnuafli – hirða um akra og garðlönd og selja upplýsingarnar.
Hinsvegar sækja Þingeyingar hafnar hjer leiðar mjög á að kaupa upplýsingar – gangverðið er 10.000 kr. d. pr. hvern bónda.

6. maí. Rigning.
Þá yfirgefum við Kaupmannahöfn og Danmörku, eftir ánægjuleya dvöl og tiltöluleya mikil kynni, að jeg held, og það að mestu Gudrúnu Eiríksd. að þakka, sem var ópreitandi að kiðbeinc okkus, fylgja okkus og láta fólk sem þekti okkus vita um okkur og koma á þann hátt fram heimboðum. Það es vafalaust að landið es gott, að fólkinu liðus vel og það es þægilegt í umgengni. Byggingar eru stilhreinas og þokkalegas að ytra útliti, en jeg býst við að margt af því þokti ljelegt heima – jeg veit að nýrri húsin heima eru betri íbúðir. En danskt veðusfar gerir sennileya ekki sömu kröfu til húsa og ísl. veðusfar – rokin og rigningarnar; skafrenningus á vetrum. — —
Gudrún, Hóa og frú Klerk fylgdu okkur út á flugvöll. Kl. 11 var farið af stað og lent í Osló eftir 3 tíma – þá er kl. þar 3. Þoka var alla leiðina og sást ekkert fyr en komið var innyfir Osló.
Við áttum að skifta hjer um vjel og fara til Stavanger – með Broten – en ekkert sæti var laust, þrátt fyrir viku fyrirvara.
Förum við því inn í borgina og fengum herbergi á Hotell Regina.
Eftir að hafa borðað gengum við út að skoða bæinn, kringum ráðhúsið, eftir Karl Johann gate og víðar.
Umferð es hjer miklu minni en í Höfn og alt smærra í sniðum. Útstillingar í glugga litlar. Fólk es vel klætt og ungafólkið glaðlegt.
Förum með sporbraut upp til Holmenkollen hoðasinnas. Þar sjes vel yfir borgina, en móða var svo mikil að við höfðum ekki gagn af því. Hinsvegas var fróðlegt að fara þetta.
Af þeim 3 höfuðborgum sem við erum búin að sjá í ferðinni, mun Höfn vera stæðst í sniðum – enda Danir lengi haft ad stöðu til að sjúga merg frá öðrum.

7. maí.

Í Oslo er ógætt veður - sól og sumar. Leiðir að við vorum búin að dvelja marga- hoffi, sem hjer er skilmerkilegt miðið og fræg hella „frúkirkt", gerði jeg upp við félaga (8 á Norðmr eftir ráðstefnuna) og bað skilstöð að útvega bíl. Bílstjórarnum sagði jeg að við ætluðum að komast til flugvallarins, en þar sem við höfðum um 1½ tíma til umráða þá bað jeg hann að aka um borgina og hjer skömmu síðar fáð markverðasta. Meðfram veginum meðfram greinargóðum, fór fyrst með skömmu um skólahúsin borgarinnar og kirkju í hverju húsinu: fyrsta er gamalt fangelsi og hjer báðu margir Norðmenn inni á stríðsárunum fyrsta er gömul kirkja og fólkinu stóð til umráða borginni og hjer var barist, og margir fjellu í innrás Þjóðverja. Fyrsta, í fyrsta húsi ríki í borginni hjó konungi og næsta hjelt hann áfram allann tímann. Við ráðhúsdyrnar sagði hann „hjer verðið þið að skjótast inn - og það snöggt samanlagt þess virði. Forsetanum er gagnsætt allan öll skreytt með málverkum, bæði á veggi, bæði úr alvinnulífi Þjóðarinnar.

Þaðan er haldið áfram. Þetta er háskólinn, leikhúsið, listasafnið, konungshöllin, hallargarðurinn - „þarna á hlöðunum er líklið kirkjugarður, þar var hið fyrsta fyrsta bankakerfi". Síðan var stanað við lögreglustöðina. „Við eigið 15 mínútu eftir, þar verðið þið að vera hjer". Hann kom með okkur og við gengum rakleitt í gegnum garðinn og til baka aftur. Allt var þetta mikilsverð stund, og við höfum mikilsverða hugmynd um ytra útlit borgarinnar á eftir.

Borgin er byggð á hæðóttu landi líkt og Skólavörðuholtið og jeg held að líkið fáist hvergi betra útsýni.

Leggjá flugvöll hennar við í Oslo lið og það líkast að fá flugfar þó ekki væri fyrr en á síðasta augnabliki - það voru víst einhverjir sem ekki mættu.

Hagt af stað kl. 1, komið aðeins við í kirkjugarð og lent í Stavanger kl. 3.

Átti England hjá í miðri ökuferð á flugvellinum, og lék lið heim til sín.

Þegar við vorum að enda að drekka kaffið mætt hjer inn hershöfðingi miðaldra

maður, Torger Erlend, verkamiðjueigandi og skörhagnaður í landbúnaðarvjelum - marg miljónar, byggði Ástu - hefur verið við Ísland með klúbbur (Ásta Guðm.) fyrir um hríð síðan. en nátt bjó hjá vinur sínum og sendi við S.Í.S. sem sölumaður.

Þá tilkynnir Ásta er hann hjá henni og heimir okkur 3 ~~kr~~ í hádegisverð um daginn, bjóndi okkur hlutu af verkstæðum sínum og ódýr mat. Fleiri - bjór bíl bryggingarhús, iðnaðar o.fl. mjólkurvjelar Mikil ákveðing er við fallegt og hreinlætt. Eru atriði, sem að baki liggur! Að ryðja burt skógrjóti og rækta með 6 metra millibili. Eru áburðurinn er ódýrasti liggur. Einna fríðlegast var að koma upp í óræktaða svæðið - sem nú er orðið líkið - og hjá fær sem vinnur er að ryðja og rækta fyrir nýbýli (ríkið gefur fólki að vinna, og hvert býli er 20 ha.)

Nú eru skiptar jarðýtur notaðar til að ryðja skógana grjótinu í garða eða hólfi, sem síðan er ætlunin að ~~p~~lanta hjá í til skjóls. Kostir liggur á skorti af pönnugrjóti sem heima fæst hvergi.

Við eru blettir sem grjótið er óteljandi en sem hægt er að vinna grænt. Jafnvel er bókstaflega hvert grjót er í og gefur á sama hátt fallega upplitsem. Blómi, ávaxtatré blettir sem ekkert hefur verið hægt í vinna vegna of bókstaflegi. Jörðin er þýð og í henni fríst engum hörmgrjóti en áburðar, en á síðustu 20 árum hefur bóndinn komist að raun um að við áburð hverfur bókstaflegið og hörmgrjótið best að. Ten áburðinum verður að dreifa með höndunum, því landið er ekki undirbúið fyrir vjelar grjótsins.

Hjer í ölfusdalnum, eyðunni við ósbakka árinnar, er búið af bændur á bæ, einmitt á þessum grjóta, ábúðarblettum, sem jeg var á að hjóla. Jafnvel eru hallöttar er með hæga rófu. Hænsni virðast vera mánaðar gömul.

Síðar í dag hjóla jeg um hinda hjer vegi sem á 500 hjól. Jeg sjandi um veðurfræði og var sagt að fjöð hefði búið af fyrir hjer ári, en fengi bílaveginn og hefði í hyggju fólnum við með Margrjóti og Ásta í heimsókn til hjónanna.

þar hafði verið skírt barn í dag. Gestir voru farnir, nema foreldrar fríarinnar. –

Í framhaldi af því sem áður segir — um starfsemi T. Erland og verksmiðjur hans má geta þess að hann framleiðir emeleraðar plötur til að klæða með hús að utan. Sá jeg þetta hjer á nokkrum nýjum stórhýsum. Þá er ekki mórhúðað, að jeg held, en plötur þessar festar á lista. Á að geta verið vatnsþjett.

8. maí – Sunnudagur.

Hjett skýjað og hlýtt. Móða – blábit – í lofti. Við Árni skruppum með „Bus" inn til Stafanger í morgun – en þau búa utan við borgina – Ekiberg í Hillivog

Það er hjer eins og í Kaupmannahöf og Sjálandi, að þess verður varla og ekki vart hvar borinn endar og sveitin tekur við – byggðin er svo þjett.

– Árni á afmæli í dag – 65 óra.

Upprís kl. 1 fóru gestir að koma.

Blóm og heillaóskaskeyti bárust í gær, en það kvað vera siður hjer að senda slíkt daginn fyrir afmælið.

Að kvöldinu kom annar gesta hópur fjölmennari og var spjallað og góðgerðir þegnar framundir kl. 12. Nokkrar rædur voru fluttar. Jeg stóð mig ekki við að þeja. Skiladi hvedju frá íslenskum bændum með þökk fyrir störf í þeirra þágu. Við hefðum óskað að þá starfsðir áfram hinna, en atvik liggja til alls. Betri fulltrúa Íslands meðal Norskra bænda getum við ekki kosið okkur, og þú ert okkur auga og eyra – flytur

okkur það markverðasta sem þú sjerð.
Mjer skildist að þarna komu saman
helstu fremámenn landbúnaðarins í
nágrenninu.
Þarna hitti jeg aftur 5 af mönnum
þeim sem voru viðriðnir móttökur
ísl. bonda 1948, þá Kristján Rönneberg
sem þá var skólastjóri búnaðar~~mál~~skólans
á Þxnevad; Ulvund núverandi skólastj.
þar – var kennari þar þá, Jóhann Askeland
búnaðarmálastjóra hjer á Jaðri, Jens
Gásland á Anda og Einar Ström-
stad kaupfjelagsstjóra.

9. maí.
Sól og sumar, + 18°.
Í dag fórum við út í sveit að
skoða nýja gerð af skurðgröfum sem
Brödrene Sölund, Bryne hjer á Jaðri
framleiða. Það var annar brodranna,
ungur, yfirlotislaus maður, sem sótti
okkur og fór með okkur í smiðju
þeirra brödra. Þetta er ekki stórt
fyrirtoki, en þarna voru vjelar í
smiðum og viðgerð. Tím vjel var í
kiisluhofu ástandi og var okkur sýnt
hvernig hún vinnur. Þá var ekið hjer eitthað
inn í sveit þar sem verið er að vinna
í landnámi-nýbýlarekt. Þar átti ein
vjel að vera að störfum, en var farin.
Við gengum um þetta vinnusvæði.
Lokrosi með 6 m. millibili; og er lagt bis-
rör í botninn (stúfsett). Var maður að
~~[illegible]~~ ýta ruðningi ofan í þau með Fordson
Major, drif á öllum hjólum og lönn aftaná.
Maðurinn sagði að vjelin rjeði valla
við þetta. Tvær mum voru að hlaða grjóti
á vagn með útbúnað til að lifta með vír.
Gekk þarna spil, drifið af aflúttaki traktors

það er aldeilis ábríðugt hvað kýrin er að eyða af grjóti úr spildunni.
Mann þessir liðsforingjar tekið í alvöru, fyrst Ólafur og jöfnum - vinja að skila landinu til bónda undir fyrirhugaðar lagfæringu og fá 13.000 m. kr. á ári fyrir þetta fyrirhafnarlitla dýrðlega heimili. En ég lít svo til að í raununni séu þetta góðir gróðavegir og grjótið er farið.
Jarðirnar Ekkert fyrir mig vil ég að minna (Ekkjudyrnar) sem við förum til að skoða. Hún var að grafa út kirkjugarðinn og var upp-gröftunum flýtt svo hann gæti lokið því áður en hann fór. Það er alveg furðulegt að sjá hvernig vel þessi virðist á skógræktir, og hvaða möguleika hún hefur til að losa sig frá hún sjé ekkert á kaf. Þetta getir hún allt með gluggaumgjörðum sem unnar í skriftina, og hægt er að hvíta frá öllum hliðum. Ekkert kjöldrif. Frá mjer séð er eina undantekningin um vel þessa til hugsjónlingar á Íslandi hvað hún í bókinni Íslands kemur raðningum nógu langt frá sjó svo að jarðirnar gæti við honum. Þó vissu er hægt að fá hugsa upp - Imeter - en fá er gaman að fyrir að minka fyrir skriftum sér 450

litrum í 350 litra.
Vel þessi hrossa 100 fjár. morgan kvöldum.
Því til að vinna sig blíð vindi í Íslandi - að hún hugsi sér, vegna möguleika sinna til að ríka upp grjót úr undirlagsins. Ólafur 6 konna ilda — í skóg
fá fólkum við í Reykjavík, Borgar og skóg-unum nýjan skíttuhaka, sem ég hald að vinni sig heim. Innkaup vinnubreidd. byggð í Fagurey 35 (þarf að hafa afláttak með „frági") Hugmyndir vinstri við traktorinn. Vagninn kemst á efsti traktor. Verð 4500 m. kr. — en við mundum nú ekki af 1. vél. til Ísl. kom nýja vél. — Þetta vera fjarka gröfu-lotiskarni og góðlega drengi. — aðra
Hjá þau fólkum við í skóginn plóg og jarðýtu vilja verkstæðinu hjá um skóðir, Hellingsk Íslenz fabrik 9/8 Klepp.
Þarna gluggum við um allt og skoðuðum skrifstofur og verðjöt undir leiðsögn annars hreðrunna sem við þetta.
Hugmyndin var að við að hjá bónd. „Ekki hvíslir að hann allt frá okkur" —
Dagskrá hjá hjá T. Torland — hjá Tr.
Síðan var ekið inn til Stavanger og þaðan að hvíldarhús í skóginn - hús

pegar vid vorum nýlega sest inn sá jag
ad Syste kom inn og litadist um.
Vardpad fagnadarfundur - hún kom
frá Hamborg og hefur frí til laugardags.

10. maí.
Bjart og blýtt vedur.
Syste kom kl. 9 í morgun og fóru þar
mödgurnar út med Margrjetu - í bádi,
en vid Arni fórum inn til Stavanger
og á skrifstofur búnadarfjelagsins hjer
í fylkinu. Þar hittum vid rádanautinn
í búfjárrekt, Trodal, en hann var einn
af þeim sem mest afskifti hafdi af
okkur Sunnlenskubondunum sem vorum
á ferd hjer 1948, og þektum vid hvorn
annan stron þegar vid sáumst.
Trodal fór nú med okkur Arna í bíl
sínum hjer út í sveit og þar inn á södingar-
stöd hjeradsins. Þar eru 12 naut og þeir taka
36 kr. fyrir kú (alt ad 3 södingum). Nautin
voru ad sjálfsögdu falleg, en þad sem Arni
var þarna ad sýna mjer, var holdanaut
-2- af stofni sem Angus heitir.
Naut þessi eru hjer komin fyrir kröfu
bonda, en þeir vilja hafa ádgan ad þessu
til einblöndunar. Þeir fá 0.37 kr. hærra pr.
kg. fyrir kg., og 40-60 kg. meiri slaturvigt
á 1½ árs dýr - uppí 220 kg.
Sídan fórum vid til bónda þarna

ekki all langt frá, sem eingöngu býr við
kjötframleiðslu af þessu tagi, og lifir góðu
lífi. Hann átti 9 hreinkynja kýr, og eitthvað
af norskum, sem fengið höfðu við Angus
naut. Kýrnar virtust flestar vera nýlega
bornar og gengu allir kálfarnir undir
mæðrum sínum, einn með hreinkynja, en
2 með norskum – hafði keypt kálfa til
viðbótar. Allt var þetta vel fóðrað, en þrifa-
ekki meiri en gerist.
Til þess að fara fljótt yfir sögu er þess að
geta, að ef flytja á inn holdavant
til Íslands, þá mun Angus henta
okkur betur en Galovai (sá stofn sem
er í Gunnarsholti). Byggi jeg þessa
skoðun á því að Angus kálfar eru
smáir (og gripir af þessum stofni eru
litlir) og fóðingar örðugleikar ottu
því enzir að vera. En kálfarnir
þroskast fljótt og vöðvafyllin er
ótrúlega mikil. — —
Síðan var aftur ekið til Stavanger.
Hittum kvennfólkið. Borðuðum saman
kl. 4. Við Árni fórum í kaupfjelagsbúð

og jeg keypti rófnasáðhjól. Fórum svo heim
en þær voru lengur.
Kl. 7 kom rektor bondaskólans á
Oxnavaði og sókti okkur öll – þau buðu
okkur heim þegar þau voru lejer á sunnu-
þar vorum við í hinu elskulegasta yfir-
læti til kl. 11, að hann keirði okkur heim
aftur. Við skoðuðum húsakynni skólans
og öll gripahús – allt í ágætu horfi.
— —
Jeg gleymdi að geta þess að fyrr í dag komum
við á stofnútsáðisstöð fyrir kartöflur og
fræ sem kaupfjelagið rekur. Þarna var öll
umgengni sjerlega snyrtileg, enkum
vakti athygli verkfæra húsið, og við úti
dyr ádstaða til að þvo af fótum sjer.
Busti snjeri upp og lá rör í gegnum
hann. Þegar stoppkrani (rennilokn) var
opnaður kom upp buna. Svo var annar
krani, venjulegur. Rist var undir.
En það annað sem jeg vildi festa í
minni var að í stórri kartöflugeymslu
var súgþurkunarkerfi lagt í gólfið.

11. maí

Bjarni ræður.
Byrjaði og lærði fyrst í bréfi en fór síðan til Reykjavíkur félagsfjelagsins og fjekk að starfa sjálfgegnum fræðslu og verklegt nám fór síðan að selja sælgæti og ýmsar vörur. Fékk hærra kaup fór síðan til Borgar og lærði á bíla kom síðan til Reykjavíkur og vann hjá Agli Vilhjálmssyni til hausts 1933, en fór síðan á sjóinn á togara í 1 ár. Fór síðan á Hvítárbakka skóla og var þar í 1 vetur. Fór síðan á Laugarvatn og var þar í 1 vetur